

Nr 399.

Av herr Olsson i Mora m. fl., om avslag å Kungl. Maj:ts proposition, nr 148, angående pension åt justeraren av mått och vikt E. S. Tengelin.

År 1924 uttalade riksdagens revisorer, att inkomsterna av justerarnas verksamhet vore synnerligen varierande inom de olika distrikten och att desamma i vissa distrikt uppginge till belopp, som enligt revisorernas mening knappast kunde anses vara betingade av verksamhetens art och omfattning.

I infortrat utlåtande den 27 juli 1927 fann statskontoret i likhet med statsrevisorerna, att justerarnas inkomster av verksamheten i vissa fall vore högre än vad som med hänsyn såväl till justerarnas utbildning som arbetets art och omfattning kunde anses vara skäligt. Till belysning av detta uttalande anförde statskontoret, att så gott som samtliga justerarebefattningar syntes vara bisysslor, men att under år 1926 tio av justerarna åtnjutit en arvodesinkomst, som i genomsnitt överstigit 14,000 kronor.

Justerarnas arvoden fastställdes genom k. kungörelsen den 15 september 1911 angående avgifter för justering av mått och vikt, varjämte efter nyssnämnda år en del kompletterande föreskrifter utfärdats. Utöver de arvoden, som enligt nämnda kungörelse skulle erläggas för justering, utgingo sedan år 1918 på grund av penningvärdets fall särskilda tilläggsarvoden. Nästlidet år fastställdes omsider definitiv arvodesreglering för justerarna genom kungörelse härom, som den 24 november av Kungl. Maj:t utfärdades. Grundavgifterna i 1911 års taxa höjdes härigenom med omkring 50 procent, och gottgörelsen för justerarnas arbete synes ha så tillmätts, att den för innehavarna av dessa eftersökta sysslor, vilka sakna pensionsförmån, skulle möjliggöra att avsätta medel för sin självpensionering. Efter vad som förekommit medgiver också mynt- och justeringsverket i sitt i nu förevarande ärende infortrade yttrande, att "frågan huruvida pension över huvud bör tillerkännas justerare kan givetvis bliva föremål för olika meningar".

Några månader sedan justerarnas arvoden definitivt reglerats utan att deras pensionering ens blivit ifrågasatt, föreslår nu emellertid Kungl. Maj:t i en till riksdagen avlämnad proposition nr 148, att justeraren Ernst Seloni Tengelin må från och med månaden näst efter den, under vilken hans förordnande såsom justerare upphör, från allmänna indragningsstaten under sin återstående livstid åtnjuta en årlig pension av 2,800 kronor.

Tengelin har uppnått 75 års ålder och har en tjänstetid i mynt- och justeringsverket av c:a 35 år. Han uppgiver sig sakna privat förmögenhet, men han har under de tio sista åren åtnjutit en inkomst av i medeltal 10,086:70 kronor från justerartjänsten och har således haft tillfälle att förtjäna väsentligt mera än han efter avgång med pension vid vanlig pensionsålder skulle ha kunnat påräkna.

Då riksdagen senast år 1926 avböjt ifrågasatt utredning angående pensionering av justerarna, vilka helt nyligen erhållit definitiv arvodesreglering utan att deras pensionering i sammanhang härmed ens blivit ifrågasatt, och då omständigheterna i nu förevarande ärende icke på något sätt synas motivera en undantagsförmån, få vi med hänsyn särskilt till de sannolika konsekvenserna av ett bifall till Kungl. Maj:ts förslag hemställa,

att förevarande proposition nr 148 icke må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 8 mars 1929.

A. Olsson
i Mora.

Harald Andersson
i Dunker.

Johan Olofsson.

Eric Björnberg.

A. J. Johansson
i Bro.